

(המשך מעמוד 31)

16 הירושלמית, בה הוא משרת עד היום בדרגה זוטר, בעיקר בתפקידי שמירה ממושכים בגדה המערבית ובסיני. עם תום המלחמה, על מידשאות ביתר סוקולוב בתל-אביב, הגה עם חברו מילדות, זאב שיף, רעיון לכתיבה משותפת של ספר על מלחמות ישראל-ערב. החלו לכי טוב את הספר מיד, כעבור זמן קצר הסתגרו באחוזה קטנה ומבודדת במחוז שימני בצרפת ושם השלימו את העבודה, שלושה חודשים אחרי תום המלחמה. הספר ראה אור בהוצאת דולזיאר ב־ צרפת, נמצא כיום בכל הביבליוגרפיות של האינדיברסיטאות כספר חובה בתחום זה. יחד עם שיף הגיע בן-אלישר בספר למסקנה כי תוצאות המלחמה אינן מובני לות אל השלום. בניגוד לאווירה ששררה באותם ימים בארץ, כאילו יש להמתין רק לטלפון מארצות-ערב מובאת בספר המסקנה כי ישראל נכנסה למעגל קסמים שיקשה עליה להשתחרר ממנו.



השליח

בן-אלישר יורד ממוסד מנכ"ל משרד ראש-הממשלה. כך הוא עשוי גם להופיע בעוד כשבעה בקאהיר, בראש המשלחת הישראלית לוועידת השלום.

אחרי הוצאת הספר לאור חזר בן אלישר לארץ, קיבל מישרה של כתב העתון הצרפתי הימני והפרו-ישראלי 'לאור'. את שעות הפנאי שלו החל להקדיש לפעילות אסורה במיסגרת תנועת החרות. הוא לא קורץ מהחומר השיגורתי של עסקני המפלגות בעלי המרפקים. אבל להט האמונה הפנימית שלו הוא שדחף אותו לתרום את חלקו בפעילות הפוליטית. "בעתיד יתהלה הוויכוח בשאלת הגבולות וזכותנו לארץ-ישראל ההיסטורית", הסביר אז, "לאשר תגיע שעת ההכרעה הגדולה אני רוצה להיות נוכח. זו הסיבה העיקרית שמשכה אותי לעבודה בתנועה". הוא לא שיער אז באיזו מידה תהיה נוכחותו בול-טת בהגיע שעת ההכרעה.

תוך כדי פעילות זו נוצר הקשר בינו לבין עזר וייצמן, שצנח מצה"ל אל מני-היגות תנועת החרות והפך לשותפת-החבורה בממשלת הליכוד. עזר, שנבחר ליו"ר הנהלה של תנועת החרות, הבחין בכישרונו של בן-אלישר למרות שזה לא נדחף במרפקים לצמרת ולא היתה אף קליקה בתנועה שהתייצבה מאחוריו. הוא מינה את אלי לנהל מחלקת-ההסברה של ה"תנועה. או הוצמדה לבן-אלישר התווית של "איש של עזר".

אולם כאשר נוצר העימות בין וייצמן לבנין, התייצב בן-אלישר ללא פיקפוק לצידו בגין, שיחסו אליו היה כשל חסיד אל אדמו"ר. זה היה לפני שש שנים. מאז ניצח בן-אלישר על ההסברה של תנועת החרות. הוא הפך למרצה במידרשה האלוהית שהקימה התנועה, חרש את ה"ארץ במסעי הסברה בפעילות שקטה אך עקבית ועמוקה. היו תפוסות בהן שקל אם לפרוש מהי פעילות הפוליטית ולחזור למסלול האקדמי.

נראה כי היתה זו בעיקר נאמנות ואמור נתו בבגין שהשאירה אותו בתחום ה"פוליטי. הוא לא היה מסתפק בשעות ה"עבודה, היה מבקר בביתו של בגין ב"שבתות הדלת-הפתוחה. בגין החזיר לו ב"אווה מידה. כשיצא לשליחות לארצות-הברית נטל אותו עמו. בימי המשבר הכספי של קרן תל-חי שלח אותו לגייס תרומות בחו"ל. בן-אלישר חסר המשפחה מצא ל"מעשה במשפחתו של בגין את משפחתו. קשר אינטימי

עם האדמה

ע"י רב הבחירות האחרונות, כאשר נערכו בתנועת החרות הבחירות ל"קביעת מועמד המפלגה לכנסת, נראה היה כי הגיעה שעתו של בן-אלישר. הוא קנה לעצמו מעמד מיוחד בתנועה וצירי רבים מגושים שונים הבטיחו את תמיכתם בו. בעת הבחירות הפנימיות הוא נכשל. אלה שהבטיחו לבהור בו נסעו הביתה אחרי שבחירתם הובטחה, שכחו את התחייבותם. איש אחר היה אולי נשבר. לא בן-אלישר. האיש שלמד לנצור את רגשותיו כלפי הוץ הפנין שוב אור-ררות ושלווה, המשיך ב"עבודתו כאילו מאום לא אירע, הוכיח כי קורץ מחומר המתכופף בשעת משבר ו"מודקף מיד לאחריו שוב.

במערכת הבחירות האחרונה ניצח על מערכת ההסברה של הליכוד. אמונתו ה"פעם בניצחון, שנראתה נלעגת אפילו ל"ידידיו המעטים, היתה בלתי ניתנת לערעור. למרות זאת כשהגיע לידיו סקר של החו"דיעין האזרחי שהצביע על כך שצפוי ל"ליכוד ניצחון בהפרש של שמונה מנדטים על המערך, הורה לבגין אותו ולא לפר"סמו. "הסקר הבהיל אותי", סיפר, "החלטתי לבגין אותו שמה יורע חששות בציבור ש"הליכוד חזק מדי".

הוא היה האיש האחראי מטעם תנועתו לעימות הטלוויזיוני בין בגין לפרס. שנועד לסיים את מערכת הבחירות. הוא הכין את חלקו בעימות בקפדנות. תוך לימוד מדוק דק של העימות הדומה בין פורד לקארטר. לפני שנערך העימות הלך אל הכותל ה"מערבי "מתוך דחף פנימי". הוא אינו דתי וגם אינו קיצוני בדעותיו. אין הוא מאנשי "אף שעל". בנושאים שונים הוא מגלה עמדות ליבראליות ורחבות אופקים. אבל הוא טוען: "קשר אינטימי עם האדמה מושך אותי תמיד לירושלים".

גם ביום הבחירות, אחרי שהצביע בקלפי בתל-אביב, נסע לטייל בחוצות ירושלים. מיד אחרי שנודעו תוצאות הבחירות החלו הניחוסים סביב חלוקת התפקידים בשלי"טון החדש. רבים, כולל עתון זה, ניבאו מראש כי בן-אלישר יקבל תפקיד בכיר לצידו של בגין, אולי תפקיד מנכ"ל ראש-הממשלה. לבן-אלישר נודע על כך בעת שביקר את בגין שהיה מאושפז בבית החולים איכילוב אחרי התקף-לב. הוא קיבל את המינוי המוצע ללא כל ערעור. מאז התאקלם במהירות מדהימה בתפקידו החדש. "הוא התנהג כאילו כל ימיו כיהן בתפקיד זה", אמרו עליו ותיקי ה"משרד, ששררו עוד מתקופת רבין. כושר ארגון ושליטה, בצד תפיסה מהירה של מחשבות ראש-הממשלה, הקלו עליו בתפקיד. חלק ניכר מהצלחת אירגון ביקורו של סאדאת בירושלים נזקף לזכותו.

פעם אחת בלבד, מאז הוא מכהן בתפקיד, את רגשותיו כלפי חוץ. היה זה בעת שנילווה אל בגין בעת מסעו הממלכתי לארצות-הברית. שם על מידשאות הבית הלבן, בעת שבגין ניצב ליד קארטר, כמעט הויל דמעו. "רעדתי מהתרגשות", סיפר, "בגין פנה אל קארטר בעברית: 'אדוני הנשיא', אדוני הנשיא' נהגו לפנות אל ז'בוטינסקי".

המכירים את בן-אלישר מקרוב טוענים כי מרגע בו מונה לתפקיד מנכ"ל משרד ראש-הממשלה חל בו שינוי קיצוני. הוא התגלה כאיש ריאלי ומפוכח הנמצא תחת עינו הפקוחה של בגין המטיל עליו תפקידיים הולכים וכבדים יותר, כדי לבחון את כושר התקדמותו. מינויו כראש המשלחת לוועידת קאהיר הוא המבחן הגדול ביותר. אלא שבמקרה זה אין ההצלחה תלויה רק באיש עצמו ובכישוריו. אלי בן-אלישר לא יתייצב בעמדה של תגרן שייאלץ לנהל מיקוח. הצלחתו — כמו הצלחת ישראל כולה — תהיה תלויה בבשורה שישא עימו. ללא בשורה כזאת לא יהיה ערך לתכור נתינו ולכישוריו, כשם שבס הוסעת איש רם דרג ומנוסה ממנו בשיות, לא תוסוף דבר. אם לא יהיה לישראל מה לומר ב"וועידת קאהיר, מלבד מה שאמרה עד כה, אין זה משנה הרבה מי לא יגיד זאת.

השבוע ספורט

מינימום הפרס הראשון

1/2 מיליון כלל הפרסים 3 מיליון ל"ב



המועצה להסדר היתורים בספורט



אלעזר ושות' פריז-מינסק

נעלי מרלנו Merano

תל אביב, רחוב הרצל 142, טלפון 82 76 80

מורלה

הטפטים המעוצבים כיצירת אומנות

רובקס

המתנה היפה ביותר